

Ms. 51569 L. 51579

51569 to 51599

संन्या०

१८३

॥ श्रीहरिः ॥ पश्चात्ताप निवृत्त्यर्थं परि त्या
 गो विचार्यते ॥ समागच्छितीये प्रोक्तो न
 कौज्ञाने विज्ञेयतः ॥ १ ॥ कर्म मार्गे नि कर्त्त
 व्यः सुतरां कालि कालतः ॥ अत आदौ न
 त्कि मार्गे कर्त्तव्यत्वादि चारणः ॥ २ ॥ अव
 णादि प्रवृत्त्यर्थं कर्त्तव्यं तस्मै तेष्वपि ॥ स
 हाय संग साधपत्वात्साधनानां चरकृणा
 न् ॥ ३ ॥ अग्निमानान्ति योगाद्युत्तमैश्च

विरोधतः॥ गृहादेर्वाधकत्वेन साधनाय
नवेद्यदि॥४॥ अग्रेपि तादृशैरेव संगोच
रतिनान्यथा॥ स्वयंच विषयाक्रान्तः पा
मंती स्यात्तु कालतः॥५॥ विषयाक्रान्त
देहानां नावेशः सर्वदाहरेः॥ अतो न सा
धने भक्तौ नैव सागः सुखा बहः॥६॥ वि
रहा तु भवायं तु परित्यागः प्रशस्यते॥
स्वीयबन्धनिवृत्त्यर्थंवेशः सोऽनन्यान्प

संन्या० या ॥ १॥ कौटिल्यो गोपि काः प्रोक्ता गुरवः सा
१८४ धनं च तत्र ॥ नावो नाव नया सिद्धः सा धनं
नान्प्रदिष्यते ॥ ८ ॥ विकलत्वं तया स्वास्थ्यं
प्रकृतिः प्राकृतं न हि ॥ ज्ञानं गुणाश्च तस्मै
वं वर्त्तमानस्य बाधकाः ॥ ९ ॥ सत्यलोके
स्थितिज्ञानात्संन्यासे न विशेषितान्तर ॥
नावना सा धनं यत्र फलं चापि तथान
वेत् ॥ १० ॥ तादृशः सत्यलोकादौ तिष्ठत्ये

वनसंशयः॥ वहिष्ठेत्प्रकटः स्वात्माव
 क्रिवत्प्रविशोद्यदि॥११॥ तदैवसकलो
 बंधोनाशमेति नचान्यथा॥ गुणास्तुसं
 गराहित्याजीवनाय नवन्ति हि॥१२॥ नम
 वान्फलरूपत्वान्नात्रबाधकश्छिन्ने
 स्वास्थ्यावाक्मनकर्तव्यंदयालुर्न विरु
 ध्वाते॥१३॥ दुर्लभोयं परित्यागः प्रेम्णा
 सिद्ध्यति नान्यथा॥ ज्ञानं प्रागितुसंन्या

संन्या०)

१८५

सोऽद्विविधोऽपि विचारितः ॥ १४ ॥ ज्ञानार्थं
सुत्तरांगं च सिद्धिर्जन्मशतैः परं ॥ ज्ञानं च
साधनापेक्षं यज्ञादिभ्यः पराणाम्मतं ॥ १५ ॥
अतः कलौ स संन्यासः पश्चात्तापयुता
न्यथा ॥ नासंति त्वं न वेद्मि पितरश्चानेन
संन्यसेत् ॥ १६ ॥ सुत्तरांगं कलिदोषाणां प्र
बलत्वादिति स्थितिः ॥ न क्रिमार्गेऽपि
चैवोषस्तदा किं कार्यमुच्यते ॥ १७ ॥

अत्रारं नै न नात्राः स्मार्द्दृष्टांतस्माप्यभाव
तः ॥ स्वस्थपहेतोः परित्पागात् बाधकेन
स्प संभावित् ॥ १२८ ॥ हरिरत्र न शक्नोति क
र्त्तुं बाधां कृतोपरै ॥ अन्पया मातरो वा
लान्नस्तन्यैः पुपुषुः हृदि ॥ १२९ ॥ शानि
नामपि वाक्ये न नक्तं मोहयिष्यति ॥
आत्मप्रदः प्रियश्चापि किमर्थं मोहयि
ष्यति ॥ १३० ॥ तस्मादुक्तप्रकारेण परि

संन्या० त्यागो विधीयतां ॥ अपन्यस्यान्न रूपते स्वा
 १८६ श्रीदिति मे निश्चिन्ता मतिः ॥ २२ ॥ इति क
 ह्मप्रसादे न वदन्नेन विनिश्चितं ॥
 संन्यासवरणं न का वन्यस्यापत्तिः
 न वेत् ॥ २२ ॥ इति द्वावदन्नाचार्यवि
 रचितं संन्यासनिर्णयसंपूर्णं ॥ श्री
 २॥ यच्च दुःखं यशोदाया नंदादीनां च
 दुःखं च जीकुले ॥ गोपिकानां तु यद्दुःखं स्यात्मा

